ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2022/722

ze dne 5. dubna 2022,

kterým se členské státy zmocňují, aby v zájmu Evropské unie podepsaly Druhý dodatkový protokol k Úmluvě o počítačové kriminalitě o posílené spolupráci a zpřístupňování elektronických důkazů

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 16 a čl. 82 odst. 1, ve spojení s čl. 218 odst. 5 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 6. června 2019 zmocnila Rada Komisi, aby se jménem Unie účastnila jednání o druhém dodatkovém protokolu k Úmluvě Rady Evropy o počítačové kriminalitě (CETS č. 185) (dále jen „úmluva o počítačové kriminalitě“).

(2) Druhý dodatkový protokol k Úmluvě o počítačové kriminalitě o posílené spolupráci a zpřístupňování elektronických důkazů (dále jen „protokol“) byl přijat Výborem ministrů Rady Evropy dne 17. listopadu 2021 a očekává se, že dne 12. května 2022 bude otevřen k podpisu.

(3) Ustanovení protokolu spadají do oblasti, na níž se ve velké míře vztahují společná pravidla ve smyslu čl. 3 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, včetně nástrojů k usnadnění justiční spolupráce v trestních věcech, které zajišťují minimální standardy procesních práv, jakož i záruky na ochranu údajů a soukromí.

(4) Komise rovněž předložila legislativní návrh nařízení o evropských předávacích a uchovávacích příkazech pro elektronické důkazy v trestních věcech, jakož i návrh směrnice, kterou se stanoví harmonizovaná pravidla pro jmenování právních zástupců za účelem shromažďování důkazů v trestním řízení, jimiž se zavádí závazné přeshraniční evropské předávací a uchovávací příkazy, které mají být určeny přímo zástupci poskytovatele služeb v jiném členském státě.

(5) Svou účastí na jednáních o protokolu Komise zajistila jeho soulad s příslušnými společnými pravidly Unie.

(6) K zajištění slučitelnosti protokolu s právem a politikami Unie je zapotřebí řada výhrad, prohlášení, oznámení a sdělení ve vztahu k protokolu. Některé další jsou důležité pro zajištění jednotného provádění protokolu členskými státy Unie, které jsou stranami protokolu (dále jen „členské státy, které jsou stranami“), ve vztahu k třetím zemím, které jsou stranami protokolu (dále jen „třetí země, které jsou stranami“), a pro jeho účinné provádění.

(7) Výhradami, prohlášeními, oznámeními a sděleními, k nimž členské státy dostávají pokyny uvedené v příloze tohoto rozhodnutí, nejsou dotčeny žádné jiné výhrady nebo prohlášení, které by si mohly přát vznést nebo učinit jednotlivě, jestliže to protokol dovoluje.

(8) Členské státy, které v okamžiku podpisu nevznesou výhrady či neučiní prohlášení, oznámení a sdělení v souladu s přílohou tohoto rozhodnutí, by tak měly učinit při uložení své listiny o ratifikaci přijetí nebo schválení protokolu.

(9) Členské státy by po ratifikaci, přijetí nebo schválení protokolu měly navíc zohledňovat další komentáře uvedené v příloze tohoto rozhodnutí

(10) Protokol stanoví rychlá řízení, která zlepšují přeshraniční přístup k elektronickým důkazům, a vysokou úroveň záruk. Proto jeho vstup v platnost přispěje k boji proti počítačové kriminalitě a jiným formám trestné činnosti na celosvětové úrovni tím, že usnadní spolupráci mezi členskými státy, které jsou stranami protokolu, a třetími zeměmi, které jsou stranami protokolu, zajistí vysokou úroveň ochrany fyzických osob a vyřeší kolizi norem.

(11) Protokol stanoví vhodné záruky v souladu s požadavky na mezinárodní předávání osobních údajů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ([1]) a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ([2]). Jeho vstup v platnost tedy přispěje k prosazování standardů Unie pro ochranu údajů na celosvětové úrovni, usnadní toky údajů mezi členskými státy, které jsou stranami protokolu, a třetími zeměmi, které jsou stranami protokolu, a zajistí, aby členské státy, které jsou stranami protokolu, plnily své povinnosti v souladu s pravidly Unie pro ochranu údajů.

(12) Kromě toho rychlý vstup protokolu v platnost rovněž potvrdí úlohu úmluvy o počítačové kriminalitě coby hlavního mnohostranného rámce v boji proti počítačové kriminalitě.

(13) Unie nemůže protokol podepsat, neboť stranami protokolu mohou být pouze státy.

(14) Členské státy by proto měly být zmocněny k podpisu protokolu, jednajíce společně v zájmu Unie.

(15) Členské státy se vyzývají, aby protokol podepsaly během slavnostního aktu podpisu, nebo co nejdříve poté.

(16) V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ([3]) byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal stanovisko dne 21. ledna 2022.

(17) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

(18) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné,

(19) Závaznými zněními protokolu jsou znění anglické a francouzské, která byla přijata Výborem ministrů Rady Evropy dne 17. listopadu 2021,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Členské státy se zmocňují, aby v zájmu Unie podepsaly Druhý dodatkový protokol k Úmluvě o počítačové kriminalitě o posílené spolupráci a zpřístupňování elektronických důkazů (dále jen „protokol“) ([4]).

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

([4]) Znění protokolu bude zveřejněno společně s rozhodnutím o jeho ratifikaci

Článek 2

1. Členské státy mohou při podpisu protokolu vznést výhrady či učinit prohlášení, oznámení nebo sdělení, jak jsou uvedeny v oddílech 1 až 3 přílohy tohoto rozhodnutí.

2. Členské státy podepisující protokol, které při jeho podpisu nevznesou výhrady či neučiní prohlášení, oznámení nebo sdělení podle odstavce 1, tak učiní při uložení své listiny o ratifikaci přijetí nebo schválení protokolu.

3. Členské státy po podpisu a po ratifikaci, přijetí nebo schválení protokolu navíc zohledňují další komentáře uvedené v oddílu 4 přílohy tohoto rozhodnutí.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

Článek 4

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Lucemburku dne 5. dubna 2022.

Za Radu
předseda
B. LE MAIRE

PŘÍLOHA

Tato příloha uvádí výhrady, prohlášení, oznámení, sdělení a komentáře podle článku 2.

1. Výhrady

Podle čl. 19 odst. 1 protokolu může strana prohlásit, že využije jednu nebo více výhrad stanovených v některých článcích protokolu.

Podle čl. 7 odst. 9 písm. a) protokolu si může strana vyhradit právo neuplatňovat článek 7 (Zpřístupnění informací o účastníkovi). Členské státy tuto výhradu nevznesou.

Podle čl. 7 odst. 9 písm. b) protokolu si může strana za stanovených podmínek vyhradit právo neuplatňovat článek 7 na některé druhy přístupových čísel. Členské státy mohou tuto výhradu vznést, avšak pouze v souvislosti s jinými přístupovými čísly, než jsou přístupová čísla nezbytná pro jediný účel identifikace uživatele.

Podle čl. 8 odst. 13 protokolu si může strana vyhradit právo neuplatňovat článek 8 (Provedení příkazů jiné smluvní strany, pokud jde o urychlené vyhotovení informací o účastníkovi a provozních údajů) na provozní údaje. Členské státy se vyzývají, aby tuto výhradu nevznášely.

Pokud čl. 19 odst. 1 protokolu poskytuje základ pro další výhrady, jsou členské státy oprávněny takové výhrady zvážit a vznést.

2. Prohlášení

Podle čl. 19 odst. 2 protokolu může strana učinit prohlášení podle některých článků protokolu.

Podle čl. 7 odst. 2 písm. b) protokolu může strana s ohledem na příkazy vydané poskytovatelům služeb na jejím území učinit toto prohlášení:

„*Příkaz podle čl. 7 odst. 1 musí být vydán žalobcem nebo jiným justičním orgánem nebo pod jejich dohledem, nebo musí být vydán jiným způsobem pod nezávislým dohledem.*“

Členské státy učiní s ohledem na příkazy vydané poskytovatelům služeb na jejich území prohlášení uvedené v druhém odstavci tohoto oddílu.

Podle čl. 9 (Urychlené zpřístupnění uložených počítačových údajů v případě mimořádné události) odst. 1 písm. b) protokolu může strana prohlásit, že nebude vyřizovat žádosti podle odst. 1 písm. a) uvedeného článku, v nichž se požaduje pouze zpřístupnění informací o účastníkovi. Členské státy se vyzývají, aby takové prohlášení nečinily.

Pokud čl. 19 odst. 2 protokolu poskytuje základ pro další prohlášení, jsou členské státy oprávněny taková prohlášení zvážit a učinit.

3. Prohlášení, oznámení nebo sdělení

Podle čl. 19 odst. 3 protokolu má strana učinit prohlášení, oznámení nebo sdělení podle některých článků protokolu.

Podle čl. 7 odst. 5 písm. a) protokolu může strana oznámit generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, že pokud je podle odstavce 1 uvedeného článku vydán příkaz poskytovateli služeb na jejím území, vyžaduje tato strana v každém případě nebo za vymezených okolností souběžné oznámení příkazu, doplňující informace a shrnutí skutečností, které souvisejí s vyšetřováním nebo řízením. V souladu s tím učiní členské státy generálnímu tajemníkovi Rady Evropy toto oznámení:

„*Pokud je podle čl. 7 odst. 1 vydán příkaz poskytovateli služeb na území [členského státu], [členský stát] vyžaduje v každém případě souběžné oznámení příkazu, doplňující informace a shrnutí skutečností, jež souvisejí s vyšetřováním nebo řízením.*“

V souladu s čl. 7 odst. 5 písm. e) protokolu členské státy určí jediný příslušný orgán, který bude přijímat oznámení podle čl. 7 odst. 5 písm. a) protokolu a provádět činnosti popsané v čl. 7 odst. 5 písm. b), c) a d) protokolu, a při prvním oznámení generálnímu tajemníkovi Rady Evropy podle čl. 7 odst. 5 písm. a) protokolu mu sdělí kontaktní údaje uvedeného orgánu.

Podle čl. 8 odst. 4 protokolu může strana prohlásit, že k provedení příkazů podle odstavce 1 uvedeného článku jsou vyžadovány dodatečné podpůrné informace. V souladu s tím učiní členské státy toto prohlášení:

„*K provedení příkazů podle čl. 8 odst. 1 jsou vyžadovány dodatečné podpůrné informace. Vyžadované dodatečné podpůrné informace budou záviset na okolnostech příkazu a souvisejícího šetření nebo řízení.*“

V souladu s čl. 8 odst. 10 písm. a) a b) protokolu členské státy sdělí a aktualizují kontaktní údaje orgánů určených k předložení příkazu podle článku 8 protokolu a orgánů určených k přijetí příkazu podle článku 8 protokolu. Členské státy, jež se účastní posílené spolupráce zavedené nařízením Rady (EU) 2017/1939 ([1]), kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, zařadí tento úřad v mezích výkonu jeho pravomocí stanovených v článcích 22, 23 a 25 uvedeného nařízení mezi orgány, které sdělují podle čl. 8 odst. 10 písm. a) a b) protokolu, a učiní tak koordinovaně.

V souladu s tím učiní členské státy toto prohlášení:

„*V souladu s čl. 8 odst. 10 [členský stát] jako členský stát Evropské unie účastnící se posílené spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce určuje tento úřad při výkonu jeho pravomocí stanovených v článcích 22, 23 a 25 nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, příslušným orgánem.*“

V souladu s čl. 14. odst. 7 písm. c) protokolu sdělí členské státy generálnímu tajemníkovi Rady Evropy orgán či orgány, které mají podle čl. 14 odst. 7 písm. b) protokolu obdržet oznámení v souvislosti s bezpečnostním incidentem pro účely kapitoly II oddílu 2 protokolu.

V souladu s čl. 14. odst. 10 písm. b) protokolu sdělí členské státy generálnímu tajemníkovi Rady Evropy orgán či orgány, které poskytnou oprávnění pro účely kapitoly II oddílu 2 protokolu v souvislosti s dalším předáváním údajů obdržených podle protokolu do jiného státu nebo mezinárodní organizaci.

Pokud čl. 19 odst. 3 protokolu poskytuje základ pro další prohlášení, oznámení nebo sdělení, jsou členské státy oprávněny tato prohlášení, oznámení nebo sdělení zvážit a učinit.

4. Další komentáře

Členské státy, jež se účastní posílené spolupráce zavedené nařízením (EU) 2017/1939zajistí, aby Úřad evropského veřejného žalobce mohl při výkonu svých pravomocí stanovených v článcích 22, 23 a 25 uvedeného nařízení usilovat o spolupráci v rámci protokolu stejným způsobem jako vnitrostátní žalobci těchto členských států.

Pokud jde o uplatňování článku 7 protokolu, zejména v souvislosti s určitými druhy přístupových čísel, mohou členské státy příkazy podle uvedeného článku podrobit kontrole žalobcem nebo jiným justičním orgánem, pokud jejich příslušný orgán obdrží souběžné oznámení příkazu před zpřístupněním požadovaných informací ze strany poskytovatele.

V souladu s čl. 14 odst. 11 písm. c) protokolu členské státy zajistí, aby přijímající smluvní strana byla při předávání údajů pro účely protokolu informována o tom, že jejich vnitrostátní právní rámec vyžaduje podání osobního oznámení fyzické osobě, jejíž údaje jsou poskytovány.

Pokud jde o mezinárodní předávání údajů na základě Dohody mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií o ochraně osobních informací v souvislosti s prevencí, vyšetřováním, odhalováním a stíháním trestných činů ([2]) (dále jen „zastřešující dohoda“), členské státy pro účely čl. 14 odst. 1 písm. b) protokolu sdělí příslušným orgánům Spojených států, že se zastřešující dohoda použije na vzájemné předávání osobních údajů podle protokolu mezi

([1]) Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1).

([2]) Úř. věst. L 336, 10.12.2016, s. 3.

příslušnými orgány. Členské státy však vezmou v úvahu, že zastřešující dohoda by měla být doplněna dodatečnými zárukami, které zohledňují jedinečné požadavky na předávání elektronických důkazů přímo poskytovateli služeb oproti předávání elektronických důkazů mezi orgány podle protokolu. Členské státy učiní příslušným orgánům Spojených států následující sdělení:

„*Pro účely čl. 14 odst. 1 písm. b) Druhého dodatkového protokolu k Úmluvě Rady Evropy o počítačové kriminalitě (dále jen „protokol“) má [členský stát] za to, že na vzájemné předávání osobních údajů mezi příslušnými orgány podle protokolu se vztahuje Dohoda mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií o ochraně osobních informací v souvislosti s prevencí, vyšetřováním, odhalováním a stíháním trestných činů (dále jen „zastřešující dohoda“). Na předávání mezi poskytovateli služeb a orgány podle protokolu se zastřešující dohoda vztahuje pouze v kombinaci s další zvláštní dohodou ve smyslu čl. 3 odst. 1 zastřešující dohody, která řeší jedinečné požadavky na předávání elektronických důkazů přímo poskytovateli služeb oproti předávání mezi orgány. Neexistuje-li taková zvláštní dohoda o předávání, může se toto předávání uskutečnit podle protokolu, přičemž v takovém případě se použije čl. 14 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 14 odst. 2 až 15 protokolu.*“

Členské státy zajistí, že čl. 14 odst. 1 písm. c) protokolu uplatňují pouze v případě, že Evropská komise v souvislosti s dotčenou třetí zemí přijala podle článku 45 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ([3]) či podle článku 36 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ([4]) rozhodnutí o odpovídající ochraně, které zahrnuje předmětné předávání údajů, nebo na základě jiné dohody, která poskytuje přiměřené záruky ochrany údajů podle čl. 46 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) 2016/679 nebo podle čl. 37 odst. 1 písm. a) směrnice (EU) 2016/680.

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).